

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Alešem Korejtkem ve věci **žalobce: X., nar. X (alias X, nar. X, státní příslušnost X, alias X, nar. X, státní příslušnost X), státní příslušnost X, zastoupen Petrem Šádou, advokátem, Bořice 65, 538 62 Bořice, proti žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie, Olšanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2016, č. j. CPR-1340-2/ČJ-2016-930310-V234,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **S o u d p ř i z n á v á Petru Šádovi, advokátovi, Bořice 65, 538 62 Bořice, za výkon funkce ustanoveného zástupce žalobce odměnu advokáta ve výši 6.200,-- Kč a paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600,-- Kč. Částka 6.800,-- Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie Pardubice, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 11. 12. 2015, č. j. KRPE-41727-86/ČJ-2015-170022-SV (dále též „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 a podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 326/1999 Sb.“ či „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 5 let.

Žalobce převzal rozhodnutí o správním vyhoštění v den jeho vydání a ještě téhož dne se v souladu s § 81 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), do protokolu vzdal práva podat proti němu odvolání. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak ještě téhož dne nabylo moci práva.

Vzdor tomu, že se žalobce práva podat odvolání vzdal, podal dne 16. 12. 2015 proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání. Vzhledem k tomu, že odvolání podal účastník, kterému toto právo již nenáleželo, žalovaný odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 18. 1. 2016, č. j. CPR-1340-2/ČJ-2016-930310-V234 (dále též „žalované rozhodnutí“), jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl. Současně se zabýval i existencí důvodů pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že zákonem stanovené předpoklady pro takový postup v daném případě splněny nejsou.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včasnou žalobu, v níž sice připustil, že se práva podat odvolání za přítomnosti tlumočnicka vzdal a odvolání „se zdá být skutečně“ nepřipustné, vytkl však žalovanému, že zevrubně neodůvodnil závěr o tom, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, v důsledku čehož je dle žalobce žalované rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej zrušit.

Žalovaný označil žalobu za nedůvodnou.

Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“) žalované rozhodnutí a dospěl k závěru, že **ž a l o b a n e n í d ů v o d n á .**

Předně je třeba připomenout, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006-105, konstatoval, že „[r]ozhodnutí podle § 60 [zákonu č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád)] je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.12.2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, zveřejněn pod č. 287/2005 Sb. NSS), soud však je oprávněn v mezích žalobních bodů zkoumat pouze to, zda se skutečně jednalo o odvolání opožděné a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.“ Přestože posledně citované ustanovení bylo již zrušeno, § 92 správního řádu obsahuje téměř shodnou úpravu. Uvedený závěr rozšířeného senátu je proto plně použitelný i v nyní projednávané věci. Tuto skutečnost ostatně potvrzuje i pozdější judikatura Nejvyššího správního soudu,

kteřý například v rozsudku ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, č. 2127/2010 Sb. NSS, uvedl, že „rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. **V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu**“ (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 10As 149/2015, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 2 As 255/2015 – 36).

V daném případě je ze správního spisu zřejmé, že se žalobce po oznámení rozhodnutí správního orgánu prvého stupně účinně vzdal práva proti němu podat odvolání (tuto skutečnost ostatně žalobce v žalobě nezpochybnil), přičemž vzdání se práva podat odvolání je neodvolatelným procesním úkonem. Jestliže následně žalobce přesto odvolání podal, žalovaný správně jeho odvolání jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl, neboť podle § 81 odst. 2 správního řádu účastníkovi, který se po oznámení rozhodnutí tohoto práva písemně nebo ústně do protokolu vzdal, právo podat odvolání nepřísluší.

Námítka, že žalovaný zevrubně neodůvodnil svůj závěr o tom, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, je v tomto řízení irelevantní, neboť dle ustálené judikatury (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012 – 32, či rozsudek téhož soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 As 5/2013 - 20) skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání dle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost či nepřipustnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání.

Navíc soud považuje závěr žalovaného o tom, že nebyly dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, za dostatečně odůvodněný, když žalovaným svým úvahám věnoval celý odstavec, ačkoliv by postačovalo prosté konstatování, že předpoklady pro takový postup splněny nejsou. Ostatně Nejvyšší správní soud např. v odůvodnění rozsudku ze dne 23.1.2014, č. j. 9 As 133/2013 – 26, uvedl, že **úvaha o naplnění předpokladů pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí je v odůvodnění rozhodnutí vydaném podle § 92 odst. 1 správního řádu „nepovinná“.**

Lze tedy uzavřít, že ani jedna ze základních žalobních námitek nebyla důvodná, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I). Rozhodl přitom bez jednání, když podmínky pro takový postup byly splněny (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario), jelikož však žalovanému žádné náklady v řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Protože soud ustanovil žalobci zástupce z řad advokátů (§ 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jehož hotové výdaje a odměnu za zastupování žalobce hradí stát, rozhodl soud současně (výrok III), že se Petru Šádovi, advokátovi, Bořice 65, 538 62 Bořice, přiznává za výkon funkce ustanoveného zástupce žalobce

- a) odměna advokáta za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, žaloba - doplnění, /§11 vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 6.200,-- Kč (2 x 3.100,-- Kč),
- b) paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 2 úkony právní služby po 300,-- Kč ve výši 600,-- Kč (převzetí zastoupení, žaloba - doplnění /§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb./),

celkem 6.800,--Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci žalobce vyplacena z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 26. února 2016

Aleš Korejtko v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová